

Klenoty Božích tajomstiev
 Podstata
 Božích tajomstiev
 na cestách vzostupu
 oznámená pre tých,
 ktorí sa túžia priblížiť
 k Bohu, Všemohúcemu,
 Večne Odpúšťajúcemu –
 pozhnaní spravodliví,
 ktorí pijú zhlboka
 z týchto kryštálových prúdov!
 ON JE POVÝŠENÝ,
 NAJVYŠŠÍ!
 Vše, čo jsi slyšiel
 o Mohamedovi,
 synu Hasana –
 kéž jsou duše všech,
 kteří jsou ponořeni
 v oceánech ducha,
 nabídnuty pro něj
 – je pravda
 bez stínu pochybnosti,
 a my všichni jsme Jemu
 vskutku oddáni.
 Ale imámové víry
 určili Jeho příbytek
 ve městě Jábulqá,
 které popsali
 zvláštními
 a zázračnými znameními.
 Představit toto město
 podle literárního
 významu tradice
 by se vskutku
 ukázalo nemožným,
 takové město nemůže
 být ani nalezeno.
 Kdyby jsi šel hledat
 do nejzazších koutů
 světa, ba prozkoumával
 jeho délku a šířku tak
 dlouho, jako trvá Boží
 věčnost a dokud jeho
 svrchovanost bude trvat,
 nikdy bys takové město,
 jak bylo popsáno,
 nenašel, neboť
 celá země by je
 nemohla ani pojmut,
 ani obsáhnout.

Pokud bys mě zavedl
 do tohoto města,
 určitě bych tě přivedl
 do této svatě bytosti,
 kterou lidé počali
 podle toho,
 čím disponují
 a ne podle toho,
 co Jemu přísluší!
 Neboť toto není
 ve tvé moci,
 nemáš jiné východisko,
 než symbolicky interpretovat
 zprávy a tradice, které
 byly oznámeny
 těmito světlými dušemi.
 A stejně jako je taková
 interpretace nezbytná
 pro tradice
 vážící se k výše
 zmíněnému městu,
 tak je i potřebná
 pro tuto svatou bytost.
 Když porozumíš
 této interpretaci, již
 nebudeš více potřebovat
 „přeměnu“
 nebo cokoli jiného.
 Věz tedy, že vzhledem
 k tomu jsou všichni proroci
 jen jedna a tatáž duše,
 duch, jméno a vlastnost,
 obdobně je musíš
 všechny vidět jakoby
 nosili jméno Mohamed
 a byli
 syny Hasana,
 jakoby se objevili
 z Jábulqá
 Boží síly a z Jábulsá
 Jeho milosti.
 Neboť Jábulqáou
 se nemyslí nic jiného,
 než poklady-domy
 věčnosti
 v ze všech nejvyšším nebi
 a města neviděných
 v božské říši.
 Dosvědčujeme,
 že Mohamed,

syn Hasana,
 byl vskutku v Jábulqá
 a přišel odtamtud.
 Obdobně, Ten, kterého
 Bůh přiměje zjevit se,
 přebývá do té doby
 v tom městě, neboť Bůh
 Jej ustanovil
 na křesle
 Své svrchovanosti.
 My, jistě potvrzujeme
 tuto pravdu
 a jsme oddáni
 každému z nich.
 Zvolili jsme
 být zde struční
 v našem objasňování
 významů Jábulqáy,
 ale pokud jsi z těch,
 kteří skutečně věří,
 jistě porozumíš
 všem skutečným významům
 záhad uchovaných
 v těchto deskách.
 Ale co se týká Jeho, který
 se objevil v roce šedesát,
 nepotřeboval
 ani přeměnu
 ani interpretaci,
 neboť Jeho jméno
 bylo Mohamed,
 a On byl potomkem
 imámů víry.
 Tedy o Ném může být
 vpravdě řečeno,
 že byl synem Hasana,
 jak je nepochybně
 jasné a zjevné
 tvé eminenci.
 Nuže, je to On, kdo
 dal jménu tvar
 a stvořil je pro Sebe,
 abyste je pozorovali
 okem Boha.
 Je naším záměrem
 v tomto důležitém bodě
 odbočit od našeho tématu,
 abychom vyčetli ty,
 kteří vystihují
 podstatu Koránu,

a velebili
 Jeho památku,
 abys snad třeba
 mohl získat do všech věcí
 vhléd zrozený z Něho,
 který je všemocný,
 nedostižný.
 Uvažuj a přemýšlej
 nad Jeho dny,
 když Jej Bůh vychoval,
 aby prosazoval Jeho věc
 a stál jako
 představitel
 Jeho samotného.
 Pozoruj,
 jak byl všemi napadán,
 odmítán a odsuzován;
 jak, když vkročil
 do ulic
 a tržišť,
 se Jemu lidé vysmívali,
 vrtěli nad Ním hlavou
 a pohrdavě se Mu smáli;
 jak se neustále pokoušeli
 Jej zavraždit.
 Takové bylo
 jejich konání, že země,
 v celé své nezměrnosti,
 pro Něj byla sužující,
 sročení na Nebesích
 naříkalo nad Jeho
 nepříjemnou situací,
 základy existence byli
 zredukovány na nicotu
 a oči starousedlíků
 těšících se dobré přízni
 v Jeho království
 lkaly naplněny žalem
 nad Ním. Vskutku, tak
 bolestná byla soužení,
 které na Něj ti hříšní
 sesílali, že žádná
 čestná duše
 nesnesla slyšet o nich.
 Pokud by se tyto
 vzpurné duše opravdu
 zastavily, aby se rozmyslely
 nad svým jednáním,
 rozpoznaly sladké melodie
 té mystické holubice

zpívající na větvičkách
 tohoto sněhově bílého
 stromu, pojmuly to,
 co jim Bůh odhalil
 a propůjčil
 a objevily plody
 Božího stromu
 na jeho větvích,
 proč by Jej pak odmítaly
 a odsuzovaly?
 Nezvedaly
 své hlavy k nebesům,
 aby prosily
 o Jeho zjevení?
 Nezapřísahaly Boha
 každým okamžikem
 aby je poctil
 Svoji krásou
 a podpíral je skrze
 Svoji přítomnost?
 Ale protože
 nedokázaly rozpoznat
 akcenty Boha
 a duchovních tajemství
 a svatých podtextů
 zaobalených v tom,
 co plynulo
 z jazyka Mohameda,
 a opomíjely
 prozkoumat záležitost
 ve svých vlastních srdcích
 a místo toho následovaly
 ty kněze omylu,
 kteří ztěžovali
 postup lidí
 v minulých zřízeních
 a kteří tak budou činit
 i v budoucích cyklech,
 proto jim byl tedy
 zastřen boží záměr,
 nedokázaly pít
 z nebeských pramenů
 a připravili se
 o přítomnost Boha,
 zjevení
 Jeho podstaty,
 a úsvit
 Jeho věčnosti.
 Tak bloudily
 na cestách sebeklamu

a nedbalosti,
 a vrátily se do svého
 příbytku, do toho ohně,
 který se živí jejich vlastními
 dušemi. Tohoto, vskutku,
 je dosahováno bezvěrci,
 jejichž jména byla vepsána
 perem Boha
 do Jeho svaté knihy.
 Nikdy nenašli,
 ani nikdy nenaleznou,
 přítele či pomocníka.
 Kdyby tyto duše
 jen vytrvale lpěly
 na rukojeti Boha
 zjevené v osobě
 Mohameda,
 kdyby se zcela
 obrátily k Bohu
 a odhodily vše,
 co se naučily
 od svých kněží,
 On by je zcela jistě
 vedl skrze
 Svoji milost
 a obeznámil by je
 s posvátnými pravdami,
 které jsou zaobaleny
 v Jeho nehynoucích
 proslovech. Neboť je
 dalece vzdáleno od Jeho
 velikosti a slávy, aby
 odehnal hledajícího
 u Svých dveří, odsunul
 ze Svého prahu
 toho, který v Něj
 vkládá naději,
 odmítnul toho,
 který hledal úkryt
 v Jeho stínu,
 oloupil toho,
 který držel pěst
 po okraj Jeho milosti,
 nebo zatracoval
 k osamocení chudého,
 který našel řeku
 Jeho bohatství.
 Ale neboť tyto lidé selhali
 ve svém úplném obrácení se
 k Bohu a držení pěst

po okraj Jeho všepronikající
 milosti při zjevení
 jitřenky Pravdy,
 prošli zpod stínu
 vedení
 a vstoupili
 do města omylu.
 Věz tedy,
 že když Mohamed,
 hrot Koránu
 a světlo
 Nejskvělejšího, přišel
 se srozumitelnými verši
 a světelnými důkazy
 projevenými v takových
 znameních, jejichž
 vytvoření přesahuje moc
 celé existence, nabádal
 všecken lid, aby následoval
 tuto vznešenou a rozevřenou
 cestu v souladu
 s pravidly, která přinesl
 od Boha.
 Kdokoliv Jej přijal,
 rozpoznal
 znamení Boha
 ve svém nejhlubším nitru
 a spatřil Jeho krásu,
 neměnnou krásu
 Boha, výnos
 „vzkříšení“,
 „shromáždění“, „života“,
 a „ráje“
 nad ním byl pronesen.
 Neboť ten,
 kdo uvěřil v Boha
 a v projev
 Jeho krásy,
 byl vzkříšen z hrobu
 nedbalosti,
 snesen na svatou
 půdu srdce,
 popohnán k životu
 víry a jistoty
 a byl připuštěn k ráji
 božské přítomnosti.
 Jaký ráj může být
 vznešenější než tento,
 jaké shromáždění mocnější,
 a jaké vzkříšení

větší?
 Vskutku, kdyby byla
 duše obeznámena
 s těmito tajemstvími,
 uchopil by to, do čeho
 nikdo jiný neproniknul.
 Věz tedy,
 že ráj, který se objevuje
 za dne Boha,
 překonává všechny ostatní
 ráje a vyniká nad
 realitami Nebe.
 Neboť když Bůh –
 požehnaný a velebený
 – zapečetil postavení
 úřadu proroka
 v osobě Toho,
 který byl Jeho přítelem,
 Jeho vyvoleným,
 a Jeho pokladem
 mezi Jeho bytostmi,
 jak bylo odhaleno
 z království slávy:
 „ale On je apoštol
 Boha
 a pečeť proroků,“
 slíbil všem lidem,
 že dosáhnou k Jeho
 vlastní přítomnosti
 za dne vzkříšení.
 Tímto chtěl zdůraznit
 velikost nadcházejícího
 zjevení,
 neboť bylo vskutku
 projeveno skrze
 sílu pravdy.
 A není pochyb, že zde
 není žádný ráj větší,
 než tento, ani vyšší
 postavení, pokud bys
 přemítal nad verši Koránu.
 Požehnan je ten,
 kdo ví jistě,
 že dosáhne
 blízkosti Boha
 toho dne, kdy bude
 Jeho krása projevena.
 Kdybych měl vyčíst
 všechny verše,
 které byly odhaleny

ve spojitosti s tímto
 vznešeným tématem,
 unavilo by to čtenáře
 a odvedlo nás
 od našeho cíle.
 Následující verš
 nám proto postačí;
 kéž jsou tvé oči
 hned utěšeny
 a dosáhneš k tomu,
 který byl ceněn
 a zde ukrytý:
 „Je to Bůh,
 který vztyčil nebesa
 bez pilířů, které
 můžeš spatřit;
 pak usednul na Svůj trůn
 a vložil zákony
 na slunce a měsíc:
 každý směřoval ke svému
 stanovenému cíli.
 Nařídil všechny věci.
 Činí svá znamení jasnými,
 takže můžeš mít
 pevnou víru
 v přítomnost svého Pána.“
 Uvažuj nyní, ó můj příteli,
 nad slovy „pevná víra“,
 které byly zmíněny
 v tomto verši.
 Říká, že nebesa
 a země, trůn,
 slunce a měsíc,
 byly všechny vytvořeny
 do konce,
 aby Jeho služebníci mohli
 mít neodchýlnou víru
 v Jeho přítomnost
 v Jeho dny.
 Při spravedlnosti Boží!
 Kontempluj,
 ó můj bratře, nad
 velikostí jeho postavení
 a pohleď na stav lidí
 v těchto dnech,
 prochájejících
 od přízně Boha
 a Jeho krásy
 „jako by byli
 ustrašení“.

Kdybys rozjímal
nad tím, co jsme
ti odhalili,
nepochybně bys
uchopil náš záměr
v této promluvě
a objevil to,
co jsme ti
chtěli vštěpit
v tomto ráji.
Snad budou tvé oči
potěšeny spatřením toho,
tvé uši najdou zalíbení
ve slyšení toho,
co je přednášeno uvnitř,
tvá duše bude očarována
rozpoznáním toho,
tvé srdce prosvětleno
obsáhnutím toho,
a tvůj duch oblažen
sladkými vánky,
které odtud proudí.
Snad dosáhneš
k vrcholu boží slávy
a spočineš
v Ridvánu (ráji)
transcendentální svatosti.